

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Den doppelte Brystnaal

Citation: Baggesen, Jens: "Den doppelte Brystnaal", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 2. Samling. - 1903*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen05tom-shoot-workid54897/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 2. Samling. - 1903

Os begge traf dens Straales lyse Kammen,
Tæt i hinandens Arme tryngt tilfammen,
Og vore Straales Eet til Gud den soang
I vore tændte Hjerters fulde flammen.

Men Lyden, som ledsaged denne Gang
Dens hellighvide, helligrene Lue,
Hvort det Evige var klart 'at hve,
Der meer end Tordners, meer end Harpers Klang:

Det var en salig Lyd af Trillingtoner
fra Himmel-Lysets høie Throner,
foreent med vores til en evig Sang.

Den dobbelte Brystmaal.

Sammenlænfede, gyldne, rifede Pile!
Hveden kom I, med lægende Lyst,
Mellem lynende, biege, døende Smile,
Hid til mit saarede Bryst?

Gienem flammende Skyer Stiernerne blinkte —
Fjerne Tordener prisede Gud.
Nattens hellige, dybe Stille mig vinkte —
Taus til den eenfomme Lund jeg gik ud.

Seel som en Elic staar paa gittrende Stengel,
Udfyld duftende, smilende, hvid —
Stod der, paa bævende fødder, i Lunden en Engel.
Stien, jomfruelig yndig, og blid.

Himlen glimtede venlig, og Engelen iulte
Smilende til mig. Mit tryllede Syn
Tog hvert Lyn for et Blik af den Hulde, som smaltte —
Og hvert Smil for et Himmels Lyn.

Sammenløbende Perler! risede Pile!
Hveden kom J, med lægende Lyf,
Mellem Elias Lyn og Himmels Smile,
Hid til mit saarede Bryt?

Mellem de luende, hellige, døende, blege,
Vandrede jeg, ved den Hvides Haand,
Gennem Taarer af Dug — og lettere sege
Dore sig favnende Tanter til Mændernes Mand.

Eilia døde Livets giftige Braadde,
Græd — og saae paa mig Lidende huld —
Gennemtrængende Bliffe! blev J til Døde?
Taarer! blev J til Perler af Gulb? —

Tauje stod vi, med Ahnen af Englenes Smerte —
Nat omglimtet af Glædernes Jil —
Over os glimtede venlig de Tvillingers Smil —
Da slog det dobbelte Lyn af Salighed ned i mit Hierte!
Og paa det Bryt, som den enkelte Straale fortætte,
Sidder nu, lægende Saaret, den dobbelte Pål.